

Maciej Znojkiwicz urodził się w Kielcach w 1939 roku, jeszcze przed kataklizmem II Wojny Światowej, w której stracił ojca. Szkoła podstawowa, to zaraz po wojnie jeszcze prywatna szkoła Królowej Jadwigi, potem stare gimnazjum im. Stefana Żeromskiego, to samo co w „Syzyfowych pracach”. Potem Politechnika Warszawska na wydziale, wtedy Łączności, a obecnie Elektroniki. Po uzyskaniu dyplomu w specjalności Radiolokacja został zatrudniony jako starszy asystent w Katedrze Układów Elektronicznych Politechniki. Pracował przez rok jako inżynier we Francji, potem 37 lat w Kanadzie, między innymi w *Bell Northern Research, Spar Aerospace i Nortel Networks*. W pracy zawodowej zajmował się projektowaniem mikrofalowych podzespołów i systemów telekomunikacyjnych. Ma na swym koncie kilka patentów i publikacji na temat oscylatorów mikrofalowych. Od wczesnej młodości łąził, chodził, pedałowal, wioslowal. Najpierw po świętokrzyskich pagórkach, potem Tatry, Bieszczady, Sudety. Pływał kajakiem po Nidzie, Pilicy, Wiśle, Narwi. Próba kajakowania po Bałtyku z Kołobrzegu do Dźwirzyna została przerwana przez czujną straż WOP-u. Po długim przesłuchaniu zakazali „tak wywrotowych pomysłów”. I to był jeden z wielu powodów wyjazdu z ciasnego ideowo, zawodowo i mieszkaniowo PRL-u, na jakiś czas, w 1967 roku. Ten „jakiś czas” wydłużył się już do ponad pół wieku. Jest dumnym ojcem trojga dzieci: Kasi, Piotra i Magdy oraz czterech wnuków: Kosmy, Jonasza, Łukasza i Jakuba. Na wnuczkę wciąż czeka. Czekając, interesuje się historią, fotografią, naturą, także ludzką, drzewami, kamieniami.

Zmarł w 2023 roku.

Maciej Znojkiwicz wystąpił w cyklu „Spotkania Podróżnicze” 22 maja 2018 (spotkanie #137) z tematem: „ Podróż statkiem Celebrity Millenium Cruise: Tokio, Yokohama, Kamakura, Hakone, Osaka, Kyoto – wrażenia i zdjęcia z Japonii”.

<https://zeromszczacy.pl/odszedl-kolega-maciej-znojkiwicz-id1436.html>

Maciej Znojkiwicz (matura 1957) był bardzo związany ze szkołą, absolwentami, gronem nauczycielskim. Utrzymywał z nami stały kontakt. Pisał i przysyłał zdjęcia. W 2014 roku odznaczony został Złotą Odznaką Stowarzyszenia. Od 2008 r. był Fundatorem Stypendium im. Ireny Znojkiwicz dla uczniów konsekwentnie rozwijających swoje pasje naukowe, sportowe, i artystyczne.

Był Darczyńcą, ale był przede wszystkim wspaniałym, życzliwym człowiekiem i DUMNYM ŻEROMSZCZAKIEM!

Korzenie

Ponad pół wieku temu śpiewano piękną piosenkę „Pamiętajmy o ogrodach”.

Pamiętajmy także o korzeniach, wszyscy z nas je mają.

Nie wszyscy je doceniają, nie wszyscy o nich pamiętają.

To dzięki korzeniom w ojczystej ziemi, rodzinie, tożsamości, historii

Trzymamy się prosto, jak drzewa co umierają stojąc.

Godnie znosimy przeciwności losu, matactwa, łajdactwa, tych bez korzeni.

Wiemy co dobre co złe, rozróżniamy kto kłamie kto jest szczerzy.

Pamiętajmy więc o korzeniach, pamiętajmy do jasnej cholery.

Maciej Znojkiwicz 15.06.2022